

Joanna Domańska

Niesułowice, gm. Milicz, woj. wrocławskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 67

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

grób 309 - popielnica z I okr. epoki brązu zawierała szczątki dorosłego osobnika. Wazę, w której znajdowały się kości przykryto częścią przydenną innego naczynia;

grób 325 - obok popielnicy umieszczona była niewielka amfora gliniana oraz bransoleta brązowa, szpila brązowa z gwoździową główką, kamienny toporek i skórzana przepaska z naszytymi dwoma rzędami guziczków brązowych i przyczepionymi rurkami brązowymi oraz naszyjnik brązowy. Jest to jeden z najbogatszych grobów kultury łużyckiej na tym omentarzystku. Na uwagę zasługuje fakt, że zachowały się resztki skóry z przepaski.

Z jedenastu grobów kultury przeworskiej za szczególnie interesujący należy uznać grób 16 /wyeksplorowany tylko częściowo/. Odkryta część grobu miała powierzchnię około 8 m², głębokość jamy grobowej dochodziła do 140 cm. Wypełnisko stanowiła czarna, piaszczysta ziemia z dużą ilością węgla drzewnych, przepalonych kości i ułamków ceramiki. Większość fragmentów naczyń ma facetowane brzegi. Niektóre zdobione są delikatnym ornamentem rytym /trójkąty, meandry, swastyki/. Z innych przedmiotów pochodzących z wypełniska należy wymienić szczyt umbra żelaznego, fragmenty skrzyneczki drewnianej z resztkami żelaznego zamka, fragment miecza z pochwą, 2 noże żelazne i fragment fibuli żelaznej. Część zachodnia grobu przykryta była potrójnym brukiem kamiennym. Grób ten datowany jest na koniec okresu lateńskiego.

Badania będą kontynuowane.

NIESUŁOWICE, gm. Milicz
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Domańska.
Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Trzeci sezon badań. Osada wielokulturowa kultury łużyckiej i kultury przeworskiej.

Wykopy o powierzchni 1,5 ara założono na kulminacji wzniesienia. Zbadano 13 jam paleniskowych, odpadkowych i produkcyjnych kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego. W jednej z jam z zawartością popiołu, spalenizny i przepalonych kamieni odkryto fragment brązu i część formy odlewniczej na wosk tracony. Spąg jamy zajmowała warstwa przepalonych kamieni. Innym interesującym obiektem była płytka jama o rdzawym zabarwieniu, zawierająca znaczną ilość ceramiki i kilka grodek splecionej rudy darniowej. Z zabytków specjalnym w jamach znaleziono żarna protorotacyjne, 2 szpile z brązu, fragment żelazny i niewielką ilość kości zwierzęcych.

Odkryto także ślady obiektu mieszkalnego kultury przeworskiej. Budynek był zagłębiony w ziemię, wsparty na 4 słupach. Posiadał wymiary 4 x 3,6 m.

Badania będą kontynuowane.